

چکیده :

مقدمه: همکاری علمی فرآیندی است که طی آن دو یا چند نویسنده با هدف خلق اثری مشترک، منابع و استعداد‌های خود را به اشتراک می‌گذارند. یکی از اشکال همکاری علمی، هم‌تالیفی است. ساختار شبکه‌های هم‌تالیفی از گره‌ها و روابط بین گروه‌ها تشکیل شده است. فنون تحلیل شبکه اجتماعی برای کشف الگوهای این روابط به کار می‌رود. این پژوهش به ترسیم و تحلیل شبکه هم‌تالیفی مقالات حوزه قلب و عروق ایران طی سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۱ در پایگاه WOS می‌پردازد.

روش بررسی: این پژوهش از نوع پیمایشی و به روش توصیفی-تحلیلی است و با استفاده از فنون تحلیل شبکه اجتماعی انجام شده است. جامعه پژوهش شامل کلیه مقالات حوزه قلب و عروق ایران که در سال‌های مذکور در پایگاه WOS نمایه شده‌اند، می‌باشد. شاخص همکاری، درجه همکاری و ضریب همکاری جهت بررسی میزان همکاری محاسبه شدند. از نرم افزار پائک نیز به منظور مصورسازی شبکه‌های هم‌تالیفی بهره گرفته شد. به منظور تحلیل شبکه، شاخص‌های مرکزیت شامل مرکزیت درجه، مرکزیت نزدیکی و مرکزیت بینیت محاسبه شدند و پرکارترین و پراستنادترین نویسندگان مشخص گردیدند.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد که بیشترین تعداد مقالات مربوط به سال ۲۰۱۰ و کمترین آن‌ها مربوط به سال ۲۰۰۲ می‌باشد. مقالات سه نویسنده‌ای بیشترین تعداد مقالات و مقالات تک نویسنده‌ای کمترین تعداد مقالات را به خود اختصاص داده‌اند. به لحاظ شاخص‌های همکاری، همکاری علمی در میان نویسندگان حوزه قلب و عروق در سطح مطلوبی قرار دارد. دکتر علی اکبر توسلی، دکتر محمد اسدیان راد و دکتر عباس افراسیابی مرکزی‌ترین افراد در شبکه هم‌تالیفی قلب و عروق محسوب می‌شوند؛ دکتر مجید حق‌جو نیز پرکارترین و پراستنادترین نویسنده در حوزه قلب و عروق می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری: با توجه به بین‌رشته‌ای بودن حوزه قلب و عروق، همکاری و اشتراک دانش متخصصان این حوزه با یکدیگر و با متخصصان سایر حوزه‌ها می‌تواند در بهبود و ارتقای تولیدات علمی موثر واقع شود.

کلیدواژه‌ها: همکاری علمی، تحلیل شبکه اجتماعی، هم‌تالیفی، شبکه هم‌تالیفی، حوزه قلب و عروق